

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

IV. évfolyam, 32. szám, 2011. október 23. Évközi 30. vasárnap

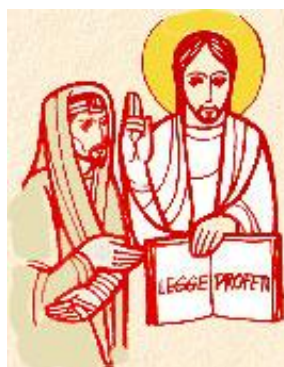
A legfőbb parancsolat

A farizeusok alattomos szándékkal – írja az evangélista – gyűltek Jézus köré és feltették a kérdést: melyik a legfőbb parancsolat? Mit vártak válaszként az Úrtól, nem tudjuk. De biztos, hogy volt elképzelésük, ismerve gondolkodásmódjukat.

Jézus rangsorol, értésükre adja véleményét. Szeresd az Urat, a te Istenedet – magyarázza azoknak, akik éppen a vallással kapcsolatos tudásukra a legbüszkébbek. Ők jártasak a törvényben, a tanításban, mindent megmagyaráznak, nekik is van egy sajátos rangsoruk. Jézus többször szemükre is veti ezt, de ettől csak a gyűlöletük fokozódik.

Jézus az istenszeretetet tesz az első helyre. Nem általánosságban, hanem a módját is meghatározza. Ez itt a leglényegesebb. Háromszorosan is megerősíti, hogy a belső állásfoglalás a legfontosabb.

Jézus a teljes ember elkötelezettségét

kívánja. A szív és a lélek az egész embert jelenti. Sőt Urunk még hozzáteszi a teljes jelzőt. Ezzel határozza meg, hogy az ember számára csak egyetlen mód létezik: belső, biztonságos háttérrel elkötelezettnek lenni. Ha csak eddig mondta volna Urunk, akkor lehetne azt mondani, hogy a szimpátia, vonzódás

elégséges az Isten iránti szeretethez. Azonban Urunk folytatja: teljes értelmekkel. Vagyis komoly megfontolásnak is kísérni kell a döntést.

A három együttesen teszi teljessé az ember állásfoglalását. Ebből már csak egyetlen feladat

következik, hogy az ember mindezt nyilvánítsa, vagyis életében megmutassa. Ezért azok, akik a tökéletes istenszeretetben élnek, szolgálják embertársaikat is. Erre mutattak példát a szentek, és ez a mi hivatásunk is emberi gyarlóságaink ellenére. Ezért nehéz Jézus iskolájába járni, de ezt vele kell megtenni.

István atya

Olvasmány – Kiv 22, 20-26 – az idegent, szegényt, özvegyet, árvát ne nyomorgasd!

Olvasmányközi ének: 17. zsoltár

Válasza: Szeretlek, Uram, Istenem, * én erősségem.

Szentlecke – 1Tessz 1, 5c-10 – nagy dolog elfordulni a bálványoktól

Evangélium – Mt 22, 34-40 – a legfőbb parancsban benne van minden parancs

Három éves a HETI LEVEL

Szinte már unalmas. A harmadik évfordulós cikket írom és még volt egy jubileumi cikk a 100. számnak is. Remélem, a HETI LEVEL maga nem kezd unalmas lenni. Néha van ilyen érzésem. A mostani számba ketten is írtak, akik még korábban soha, de általában lasszóval kell fogni a cikkírókat. Amikor az újság ötlete felmerült, feltett szándékunk volt, hogy helyi szerzők cikkeivel és helyi eseményekről szóló cikkekkal töltjük meg ezt a két A5-ös oldalt. Ez végül is kivételes esetektől eltekintve sikerült is. De azért nem hiszem, hogy ennyire nincs senki, akinek volna mit megosztania a közösséggel.

A passzivitás tapasztalható abból is, hogy nem érkeznek soha javaslat, kérdés, ötlet a szerkesztőségbe. Igaz, sokszor még a felkért szerzőknek is problémát jelent megtalálni az e-mail címünket az impresszumban, a hátsó borító alján a sárga keretben. **Higgyék el, tényleg ott van a szerkesztőség e-mail címe!**

Ugyanitt van, **pirossal**, hogy kérjük, dobjon be 20 Ft-ot a perselybe. Legutóbbi felmérésünk alkalmával a kitöltött kérdőívek helyett némi adományt találtunk a ládában, azóta az az adománygyűjtő doboz. A HETI LEVEL kb. 300 példányban jelenik meg, 6000 Ft helyett a töredéke szokott benne lenni.

De ez elvileg egy ünnepi cikk! Miért is panaszkodunk? Örömteli, hogy a 300 példány hétről-hétre elfogy és azért halunk másodkézből véleményeket is, mégpedig jó véleményeket! Tulajdonképpen az olvasóközönség sem passzi-

vabb, mint általában a misén részt vevő hívek. Nincs itt semmi baj, az újságot továbbra is minden héten kiadjuk!

Attila atya

„Főváros, meghajtom fejemet el?tted”

Történelmileg törvényszerű, hogy minden emberellenes diktatúra megteremti saját ellenpólusait. Így volt ez 1956. október 23-án is, amikor kétszázévezres tömeg vonult az utcákra, hogy békés tüntetéssel hangot adjon a szabadság és a demokrácia iránti vágyának.

A Lánchídról, a Margit hídról újabb csoportok csatlakoztak, az egyetemistákon kívül ott voltak a néphadsereg tisztjei, a gyárak, üzemek munkásai, a hivatalok dolgozói, és feltűnt a sorokban számos magyar író is, a kisemberek, akik ezekben a pillanatokban és az elkövetkező napokban – a város több pontján – a felkelő csoportok megalakulását követően a történelem formálóiává váltak. Tették ami kellett, hitük, emberségük szerint, nemzetükért. Vállalták a veszélyt a forradalom napjaiban, meghátrálásra kényszerítették a hatalmas erővel felvonuló szovjet egységeket. A forradalom leverését követő-

en pedig vállalták a hosszú börtönöveket vagy a siralomzárka rideg magányát, mégsem tagadták meg soha elveiket. Ezért lehet minden elkövetkező nemzedék számára erkölcsi tartásuk, elkötelezettségük példaértékű.

Farkas Krisztina
önkormányzati képviselő

*A cím Kónya Lajos versének címe –
a szerke.*

Első Családkadémia a Don Boscóban

Szent Teréz napján gyűltünk össze az első Családkadémiaán, ahol nagyszerű előadásokat hallhattunk a házasság és a család témakörében.

Antal atya elmondta, hogy az Egyház szüntelenül vallja ezek fontosságát az isteni terv megvalósulásához, az evilági boldogsághoz és az evangélium hirdetésében egyaránt.

István atya felhívta a figyelmet, hogy a házasság a legősibb szentség, amelyre a Jóisten áldását adta (Ter 1, 28) és hogy a házasságnak feladata, hogy a felek egymás felé és a társadalom felé is tanúságot tegyenek. Különösen napjainkban, amikor annyi támadás irányul a házasság szentsége és a család ellen.

Harrach Péter arról beszélt, hogy mennyire nehéz feladat a mai politikának megtalálnia a helyes utat a keresztény értékrend és a társadalom befoga-

dóképessége között. Úgy fogalmazott, hogy „a politika ennyit tudott megtenni, a társadalom többre most nem képes”.

Ujházy András és felesége elmondta, hogy a házasságban folyamatosan kérni kell Isten áldását, mert az csak így lehet hosszútávon kiegyensúlyozott. Konfliktusok ugyanis mindig akadnak, de „a megbocsátás azt jelenti, hogy azt választjuk, hogy a másik jóságát nézzük” és azon kell dolgoznunk, hogy „ne az álmainkat szeressük, hanem a valóságot”.

Süveges Gergő fényképes előadást tartott, melyben bepillantást nyerhetünk egy nagycsalád vidám hétköznapijaiba, amelyet harmónia és szeretet vesz körül.

Végül Uzsalyné Pécsi Rita beszélt arról, hogy a mai családi és iskolai nevelés sokszor tévesen közelít a gyermekek felé, mert gyakran csak az értelmükre próbál hatni, holott a kiegyensúlyozott személyiséghez és a boldogabb élethez ennél nagyobb súllyal bírnak az érzelmi intelligenciával és a szociális készségekkel kapcsolatos tevékenységek fejlesztése.

Óriási élmény volt ennyi remek előadót egy helyen meghallgatni, akik egytől egyik hitet tettek a keresztény házasság és család értéke mellett! Köszönjük a szervezést és várjuk a következő alkalmat.

Hirdetések

1.) Ma, nemzeti ünnepünkön, **az esti rózsafüzért és a szentmisét hazánk lelki megújulásáért ajánljuk fel.** Minél többen kapcsolódjunk a közös imádságba!

2.) **Ma országos gyűjtés van** a katolikus templomokban **a missziók megsegítésére.** Kérjük a kedves Testvérek segítő adományait!

3.) Csütörtökön este **családok közös imádsága.** 6 órától vezetik **a rózsafüzér imát,** majd **szenmise** és agapé lesz. Szeretettel hívunk minden családot és a családokért imádkozókat!

4.) A templomunk felszentelésének 70. évfordulójára megjelent **jubileumi Emlékkönyv megvásárolható** a szentmisék után a sekrestyében, vagy hét közben a plébánián **1 500 Ft-ért.**

5.) **A hét jeles napjai:** kedden **Szent Mór** püspök, pénteken pedig **Szent Simon** és **Szent Júdás Tádé** apostolok ünnepe lesz.

Viccek

Székely bácsi sakkozik a lovával. Ezt látva átszól a szomszéd:

– A csudába, magának ilyen okos lova van?

Mire a székely gúnyosan:

– Ez okos? 4:2-re vezetek!

– Apa, az ott egy halászhajó?

– Nem, kisfiam, az egy yacht.
– És hogy kell írni, j-vel vagy y-nal?
És h-val vagy ch-val?

– Jobban megnézve mégiscsak halászhajó...

– Apuci, miért kukorékolnak a kaksók már kora hajnalban?

– Tudod, fiam – válaszol az apa –, sietniük kell, ha valami mondanivalójuk van, mert aztán felébrednek a tyúkok is!

Egy férfi bemegy az óvodába, és azt mondja:

– Jöttem a gyerekemért.

– Hogy hívják?

– Nem mindegy? Holnap úgyis visszahozom.

Két szomszédasszony összefut a folyosón, az egyik kissé rosszmájúan megjegyzi:

– Képzeld, szomszédasszony, tegnap lent voltunk a Balatonon, és a strandon a maga férjét láttam egy feltűnően csinos fiatal lánnyal.

– Nézze szomszédasszony, a férjem már elmúlt 35 éves, hát csak nem mászkálhat a strandon kislapáttal megvödörrel?

– Nem megyek többet iskolába!

– Miért?

– Mert olvasni nem tudok, beszélgetni meg nem hagynak!

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnapként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden csütörtökön 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>